

USNESENÍ

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedy Karla Šimky a soudců Evy Šonkové a Tomáše Kocourka v právní věci žalobce: **Mgr. Václav Voříšek**, se sídlem Pod Kaštany 245/10, Praha 6, proti žalované: **Vláda České republiky**, se sídlem nábřeží Edvarda Beneše 128/4, Praha 1, o námitce podjatosti vznesené žalobcem proti soudcům Městského soudu v Praze JUDr. Ladislavu Hejtmánkovi, JUDr. Haně Kadaňové, Ph.D., a JUDr. Naděždě Treschlové, ve věci vedené u tohoto soudu pod sp. zn. 6 A 26/2025,

t a k t o :

Soudci Městského soudu v Praze JUDr. Ladislav Hejtmánek, JUDr. Hana Kadaňová, Ph.D., a JUDr. Naděžda Treschlová **n e j s o u** vyloučení z projednávání a rozhodnutí věci vedené u Městského soudu v Praze pod sp. zn. 6 A 26/2025.

O d ů v o d n ě n í :

[1] Žalobce podal dne 10. 3. 2025 žalobu na ochranu proti nezákonnému zásahu, spočívajícímu ve jmenování JUDr. Lenky Bradáčové, Ph.D., nejvyšší státní zástupkyní mimo otevřené výběrové řízení a fakticky i zrušení podmínky pro jmenování nejvyšším státním zástupcem spočívající v šestileté praxi ve funkci státního zástupce.

[2] Dne 21. 5. 2025 podal žalobce námitku podjatosti všech členů senátu 6 A Městského soudu v Praze. V námitce podjatosti uvedl, že „(...) je odůvodněna tím, že MSvP je pod tlakem NSS, který Anděli na cestě, z.s. jako žalobci proti Mgr. Václavu Voříškovi, advokátu [pomáhá – toto slovo bylo pravděpodobně opomenutím vynecháno, pozn. NSS] u OS pro Prahu 6, aby unesl důkazní břemeno ohledně právní moci rozsudku a vykonatelnosti, ačkoliv právní normy toto NSS neumožňují, stejně jako nelze automaticky věřit žádostem a přílohám žádostí spolku, kde je Mgr. Voříšek, advokát. Pod tlakem NSS Praze nemůže KSvB neutrálně rozhodovat a pomoc spolku musela podle Mgr. Václava Voříška schválit státní správa NSS soudu, řadový soudce by si to nedovolil.“

[3] K námitce se vyjádřili všichni členové senátu 6 A Městského soudu v Praze. Žádný z nich neviděl důvody zavádějící pochybnost o jejich nepodjatosti.

[4] Námitka podjatosti **není** důvodná.

[5] Podle § 8 odst. 1 s. ř. s. *soudci jsou vyloučeni z projednávání a rozhodnutí věci, jestliže se zřetelem na jejich poměr k věci, k účastníkům nebo k jejich zástupcům je dán důvod pochybovat o jejich nepodjatosti. Vyloučení jsou též soudci, kteří se podíleli na projednávání nebo rozhodování věci u správního orgánu nebo v předchozím soudním řízení. Důvodem k vyloučení soudce nejsou okolnosti, které spočívají v postupu soudce v řízení o projednávané věci nebo v jeho rozhodování v jiných věcech.*

[6] Rozhodnutí o vyloučení soudce z důvodů uvedených v § 8 s. ř. s. představuje výjimku z ústavní zásady, podle níž nikdo nesmí být odňat svému zákonnému soudci, přičemž příslušnost soudu i soudce stanoví zákon (čl. 38 odst. 1 Listiny základních práv a svobod). Postup, kterým je věc odnímána příslušnému soudci a přikázána soudci jinému, je nutno chápat jako výjimečný. Proto lze vyloučit soudce z projednávání a rozhodnutí přidělené věci jen z opravdu závažných důvodů, které mu skutečně brání rozhodnout v souladu se zákonem nezájatě a spravedlivě (srov. usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 29. 4. 2003, č. j. Nao 19/2003-16).

[7] Z ustálené judikatury Nejvyššího správního soudu i Ústavního soudu vyplývá, že nestrannost soudce je především subjektivní psychickou kategorií, jež vyjadřuje vnitřní vztah soudce k projednávané věci. Při posuzování námitky podjatosti je však třeba nestrannost vnímat i z hlediska objektivního, tzn. zkoumat, zda skutečně existují objektivní okolnosti, jež vyvolávají oprávněné pochybnosti o nezájatosti soudce v konkrétním případě.

[8] Jde-li o důvody uvedené v první větě § 8 odst. 1 s. ř. s., je třeba uvést, že poměr k věci může vyplývat především ze zájmu soudce na projednávané věci, tedy zejména v případech, kdy by mohl být rozhodnutím soudu dotčen ve svých právech. Vyloučen by mohl být i soudce, jenž by získal o věci relevantní poznatky jinak než dokazováním při jednání. Soudcův poměr k účastníkům či k jejich zástupcům může pak být založen především příbuzenským nebo jemu obdobným vztahem, vztahem srdečně přátelským (či naopak vzájemně nepřátelským), může jít také o vztah ekonomické závislosti (srov. usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 23. 5. 2015, č. j. Nao 90/2015-17).

[9] Je však vhodné dodat, že k vyloučení soudce z projednání a rozhodnutí věci může v zásadě dojít teprve tehdy, když je evidentní, že jeho vztah k dané věci, účastníkům nebo jejich zástupcům, dosahuje takové povahy a intenzity, že i přes zákonem stanovené povinnosti nebude moci nebo schopen nezávisle a nestranně rozhodovat (srov. nálezy Ústavního soudu ze dne 3. 7. 2001, sp. zn. II. ÚS 105/01). U osobnosti soudce je totiž třeba vždy „vycházet primárně z toho, že se jedná o profesionála, který dokáže oddělit svoje soukromé zájmy od rozhodovací činnosti, na které se podílí, a u něhož je vždy na prvním místě respektování profesní a osobní cti“ (viz usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 11. 6. 2010, č. j. Nao 46/2010-78).

[10] Z textu námitky podjatosti není patrné, že by žalobce tvrdil konkrétní vztah soudců k věci, účastníkům či jejich zástupcům. Z námitky vyplývá, že dle žalobce by snad Městský soud v Praze měl být pod vlivem Nejvyššího správního soudu. To odůvodňuje obsahem jiného spisu v řízení u Obvodního soudu pro Prahu 6, sp. zn. 11 C 319/2023. Kromě toho, že se jedná o tvrzení, které není opřeno o žádné konkrétní faktické důvody, žalobce ani

pokračování

neuvádí, jakým způsobem dovodil ze skutečnosti, že se v řízení u Obvodního soudu pro Prahu 6 nachází ve spise rozsudky Městského soudu v Praze a Nejvyššího správního soudu, vliv Nejvyššího správního soudu na Městský soud v Praze a jak jím tvrzené skutečnosti vůbec souvisí s projednávanou věcí. Využívání rozhodnutí či jiných podkladů nebo výstupů soudních řízení v řízeních jiných je v právní praxi zcela běžné a principiálně není důvodu v něm vidět cokoli nestandardního. Je vždy na orgánu, který podklady nebo výstupy z jiných řízení má k dispozici, aby posoudil jejich relevanci pro řízení své. Pokud by se žalobce domníval, že ty či ony podklady, které obvodní soud má k dispozici, nejsou relevantní, je oprávněn to v řízení před tímto soudem uplatnit.

[11] Nejvyšší správní soud proto shledal, že soudci JUDr. Ladislav Hejtmánek, JUDr. Hana Kadaňová, Ph.D., a JUDr. Naděžda Treschlová nejsou vyloučeni z projednávání a rozhodnutí věci vedené u Městského soudu v Praze pod sp. zn. 6 A 26/2025.

P o u č e n í: Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 18. června 2025

Karel Šimka
předseda senátu